

Arrest

nr. 174 782 van 16 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DECROOCK *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 17 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 17 augustus 2015 een asielaanvraag in. Op 28 juli 2015 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in Griekenland.

1.2. Op 10 mei 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 12 mei 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 17/08/2015
Overdracht CGVS: 10/02/2016

U werd op 21 maart 2016, van 9u17 tot 13u05, gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bijgestaan door een tolk die de taal Arabisch machtig is. Uw advocaat, mr. Peharpré loco mr. Micholt, was gedurende heel het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig van Bagdad, Centraal-Irak, waar u vanaf uw geboorte in de wijk Zayouna woonde. In 2006 verhuisde u omwille van het sektarisch geweld een jaar en enkele maanden naar Syrië, waarna u terugkeerde naar Bagdad. Op 14 juni 2015 vertrok u uit uw huis in Zayouna en verbleef u tot 11 juli 2015 in de wijk Amel. U bent tot het zesde middelbaar naar school gegaan. Na uw studies heeft u op verschillende plaatsen gewerkt, waaronder de beveiligingsfirma JSI en Western Union. Van 17 november 2013 tot de dag van uw vertrek uit Irak was u werkzaam op de luchthaven van Bagdad, waar u werkte als supervisor bij de firma Bar Dubai. Sedert oktober 2012 bent u gehuwd met Saja A. A. I., samen hebben jullie sinds december 2013 een dochter. Zowel uw vrouw als dochter verblijven momenteel nog altijd in Irak.

Toen u in 2012 werkte voor het Britse bedrijf JSI werd u ontvoerd, na het betalen van 30.000 dollar losgeld werd u echter vrijgelaten.

Op 2 juni 2015 moest u de bagage van een vliegtuig afkomstig uit Turkije uitladen. In één van de pakketten zaten veel dozen, uw chef Haider zei u dat die dozen van 'Hadji' (Laith Al-Khazali) waren en dat die niet geopend mochten worden. Omdat het normaal uw taak is om te controleren wat in de boxen zit, heeft u samen met uw collega Wael toch een doos geopend, daarin vond u geluiddempers voor wapens. Toen Haider zag dat u de dozen geopend had begon hij u onmiddellijk uit te schelden en te slaan. Toen hij hierover met Hadji aan het bellen was, bent u samen met Wael gevlucht naar een andere plaats in de luchthaven. Van daar zag u dat Lewa N., de directeur van de veiligheid van de luchthaven, en Amid A., van de inlichtingendienst, ook naar Haider waren gekomen. Op dat moment was u er reeds van overtuigd dat ze u gingen arresteren. U bent zich daarna samen met Wael op nog een andere plaats op de luchthaven gaan verschuilen, waar u ook overnachtte. De volgende dag heeft u Abu A., een chauffeur van op de luchthaven, gebeld met de vraag of hij jullie uit de luchthaven kon smokkelen. U heeft Abu A. 300 dollar betaald en door jullie te verschuilen in de koffer van zijn wagen zijn Wael en u uit de luchthaven gesmokkeld. U bent naar huis gegaan en heeft in de periode daarna geen contact meer gehad met Wael. Op 14 juni 2015 belde u toch naar Wael, maar iemand anders nam zijn telefoon op en zei "Wael werd gisteren vermoord", waarna u de telefoon direct inhaakte. Dezelfde dag kwam Ajad F., de verantwoordelijke van de militie 'Asaib' in Zayouna, u zeggen dat Haider en Ali M., waarvan u weet dat zij tot Asaib behoren, op zoek waren naar u en u wilden vermoorden. Ajad heeft u naar zijn broer, Montader F. ofwel Abu M., gebracht. Dezelfde dag zijn 's avonds mensen naar uw huis in Zayouna gekomen om aan uw moeder te vragen waar u was. U bleef tot 11 juli 2015 bij Abu M. thuis en die dag bent u vanuit Bagdad met de auto naar Erbil (Noord-Irak) vertrokken, waar u enkele dagen verbleef alvorens Irak te verlaten. Op 14 juli 2015 nam u vanuit Erbil het vliegtuig naar Istanbul, Turkije. Van daar reisde u verder naar Griekenland om vervolgens via Macedonië, Servië en enkele onbekende landen in België aan te komen. U kwam hier aan op 17 augustus 2015 en diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw werkbadge van JSI, uw kieskaart, uw werkbadge van Bar Dubai, een kopie van uw rantsoenkaart, een kopie van de woonstkaart van uw vader, een kopie van de identiteitskaart van uw dochter, een kopie van de identiteitskaart van uw vrouw, een kopie van uw huwelijksakte en een kopie van een medisch attest.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er een grote discrepantie is tussen uw verklaringen bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS (opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 25 januari 2016) en de verklaringen die u tijdens het gehoor op het CGVS heeft afgelegd. Zo is het opmerkelijk dat u tijdens het invullen van de Vragenlijst van het CGVS met geen woord repte over het bezoek dat uw moeder op 14 juni 2015 gekregen had van twee personen

die bij u thuis naar u kwamen vragen, een gebeurtenis die u tijdens het gehoor op het CGVS wel aanhaalt (CGVS, pg. 23). Deze gebeurtenis is nochtans een belangrijk element in uw asielrelaas. Waar u daarenboven bij het invullen van de Vragenlijst aanhaalde dat Sheikh L. en Lewa N. langskwamen nadat u de dozen uit het vliegtuig geopend had (zie Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), verklaart u tijdens het gehoor op het CGVS dat enkel Lewa N. en Amid A. op dat moment langskwamen en rept u met geen woord over Sheikh L. Hiermee geconfronteerd beweert u Sheikh L. nooit gezien te hebben en zoiets nooit gezegd te hebben tijdens het eerste interview (CGVS, pg. 19-20). De verklaring die u na bovengenoemde confrontatie aflegde was niet van die aard dat zij uw geloofwaardigheid kon herstellen, wel integendeel. Er dient in dit geval immers gewezen te worden op het feit dat uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werden afgenomen met een tolk die het Arabisch machtig is en dat u zich akkoord verklaarde met deze verklaringen nadat ze u bij de DVZ na afloop in het Arabisch werden voorgelezen.

Daarnaast stelt er zich een probleem in de logica van wat u vertelt. U gaf aan dat Haider en Ali M., de personen die u zochten en wilden vermoorden, tot de militie Asaib behoren (CGVS, pg. 23). Bij uitbreiding zegt u zelfs dat heel de luchthaven onder controle staat van deze militie en dat het bedrijf waar u voor werkte in handen was van Laith A.-K., één van de leidende figuren binnen Asaib Ahl al-Haqq en broer van Qais A.-K., de oprichter en leider van Asaib Ahl al-Haqq (zie Landeninformatie 'The Resurgence of Asa'ib Ahl Al-Haqq', p. 6, toegevoegd aan het administratief dossier) (CGVS, pg. 11-12 en 23). Daarenboven beweert u dat Ajad F., de persoon die u ingelicht heeft over het gevaar dat u liep en u hielp onderduiken, de verantwoordelijke van Asaib in uw wijk, Zayouna, is (CGVS, pg. 17). In dat opzicht is het echter zeer eigenaardig en weinig aannemelijk dat u op hetzelfde moment zowel vervolgd als beschermd zou worden door Asaib Ahl al-Haqq. Dit tart elke logica.

Verder doen ook de handelingen die u stelde, of eerder het gebrek eraan, na het incident op de luchthaven, verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Hoewel u verklaarde dat u en uw collega Wael in dezelfde situatie zaten, zou u sinds de dag dat jullie beiden door Abu Ahmed uit de luchthaven gesmokkeld werden, op 3 juni 2015, geen contact meer hebben opgenomen met Wael tot 14 juni 2015, de dag dat u hoorde dat hij vermoord was (CGVS, pg. 17 en 21-22). Het is echter zeer eigenaardig dat u in die periode geen contact met hem opnam en u zich niet informeerde bij hem. Zijn situatie, zeker de eerste dagen na jullie 'ontsnapping' uit de luchthaven, kon voor u een indicatie vormen van het eigen risico dat u liep. Zijn situatie had immers indicatief kunnen zijn voor uw situatie. Dat u dan ruim 10 dagen wachtte om iets te ondernemen, komt weinig ernstig over in de door u geschetste omstandigheden.

Daarenboven zou u sinds uw vertrek uit Bagdad geen navraag meer gedaan hebben over uw situatie bij Ajad F., de wijkbewoner die u trachtte te beschermen ondanks het feit dat hij zelf ook deel uitmaakte van Asaib. U verklaart dat u hem drie keer hebt proberen te bellen en u later niet meer geprobeerd hebt, nochtans was hij de persoon die u in eerste instantie wist te waarschuwen voor het gevaar dat u liep (CGVS, pg. 23-24). Het gebrek aan initiatief dat u gesteld heeft wijst op een gebrek aan interesse in uw eigen situatie en relativeert in ernstige mate de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Van een asielzoeker kan immers verwacht worden dat hij moeite onderneemt om zich te informeren betreffende de gebeurtenissen die de aanleiding vormen van zijn vertrek én dat hij zich informeert over de evolutie van zijn problemen. Dat u nagelaten heeft deze handelingen te stellen doet afbreuk aan uw vluchtrelaas.

Overigens hoorden u en uw familie sinds het laatste incident van 14 juni 2015 niets meer van de personen die u bedreigden (CGVS, pg. 25-26). Nochtans moet het voor deze militie niet moeilijk zijn te achterhalen waar uw familie verblijft en wie uw broers of zussen zijn, niet in het minst omdat ze reeds een keer bij uw ouderlijk geweest zouden zijn. Dat zij ondanks uw beweerde vrees voor vervolging geen pogingen meer hebben ondernomen om u terug te vinden of bedreigingen aan uw adres te uiten, eventueel via andere familieleden, relativeert andermaal in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees maar doet tevens twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen.

Wat betreft de feiten die zouden hebben plaatsgevonden in 2012 wenst het CGVS nog op te merken dat deze dateren van intussen bijna 4 jaar geleden. Het betreft een éénmalig incident, dat voor u geen reden was om het land te verlaten en ook niets te maken heeft met de problemen waarom u recent naar België bent gekomen (CGVS, pg. 14). Ook de vaststelling dat u deze ontvoering niet vermeldde bij de DVZ (zie vragenlijst CGVS) geeft aan dat u actueel zelf nog maar weinig gewicht geeft aan deze gebeurtenis uit 2012.

Tot slot dient het CGVS vast te stellen dat er enkele eigenaardigheden waar te nemen zijn in de verklaringen die u aflegde over uw reisweg en paspoort. Zo beweert u dat de smokkelaar in Turkije uw paspoort afgenomen heeft op de dag dat u vanuit Turkije naar Griekenland vertrok en beweert u dat dit op 1 of 2 augustus 2015 was (CGVS, pg. 14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat uw vingerafdrukken reeds op 28 juli 2015 (!) te Chios, Griekenland, afgenomen werden (zie Hit

Eurodac in administratief dossier). Hiermee geconfronteerd blijft u echter volhouden dat het 1 of 2 augustus 2015 was (CGVS, pg. 14-15). Dergelijke foutieve verklaringen ondermijnen verder uw algemene geloofwaardigheid en laten vermoeden dat u niet de waarheid wenst te vertellen betreffende het gebruik van uw eigen paspoort en de plaats waar zich dit momenteel mogelijks bevindt.

Bovenstaande bevindingen in acht genomen moet het CGVS concluderen dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u ingeroepen asielmotieven. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw documenten tonen enkel uw identiteit, nationaliteit en familiesamenstelling aan, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er

voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van de volgende rechtsregels:

"Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering."

In een tweede middel voert hij een schending aan van:

"Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/ EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiaire bescherming);

Schending van artikel 3 EVRM;

Schending artikels 10 en 11 GW in samen lezing met artikel 191 GW;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering."

2.1.2. Wat de gegronde vrees voor vervolging betreft gaat verzoeker in op de motivering van de bestreden beslissing, met name op de volgende punten:

- de opeenvolgende tegenstrijdige verklaringen van verzoeker
- de ongeloofwaardigheid van de hulp van Ajad F.
- de ongeloofwaardigheid van het contact met zijn collega Wael
- het feit dat verzoekers familie na 14 juni 2015 geen problemen kende
- de datum van de afname van vingerafdrukken in Griekenland.

Hij concludeert dat zijn argumenten een ander licht werpen op zijn asielrelaas.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, bekritiseert verzoeker de motivering van de bestreden beslissing die "gewrongen" wordt genoemd als volgt:

"De huidige motivatie van verweerster is een zwakgebod. Toen verweerster op 3 september 2015 de beslissingsstop aankondigde die leidde tot de herziening van haar beleid ten aanzien van het toekennen van subsidiaire bescherming aan personen afkomstig uit Irak, werd dit als volgt beargumenteerd:

"Bovendien blijkt uit een aantal bronnen dat de actuele veiligheidssituatie in Bagdad verschilt van die in 2014. De situatie is er niet langer van die aard om te stellen dat elke persoon afkomstig uit Bagdad een reëel risico bij terugkeer heeft."(stuk 3, CGVS, Tijdelijke beslissingsstop voor asielaanvragen Irakezen, 03 september 2015, te consulteren via <http://www.cgvs.be/nl/actueel/tijdelijke-beslissingsstop-voor-asielaanvragen-van-irakezen>, verzoeker zet vet)

Verweerster is er in de bestreden beslissing niet in geslaagd te beargumenteren dat de huidige situatie in Bagdad wezenlijk verschilt van deze in 2014 of 2013, omdat er ook geen wezenlijk verschil is. De beleidswijziging van verweerster is dan ook niet het gevolg van een veranderde situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar van de gevolgen van de sterk gegroeide toestroom van Irakese vluchtelingen naar België in de zomer van 2015.

Het aanpassen van het asielbeleid aan de maatschappelijke druk die de toestroom van vluchtelingen met zich meebrengt vindt, voor alle duidelijkheid, geen enkele grond in de Belgische wetgeving, laat staan in internationale rechtsnormen.

Verweerster is zich terdege bewust van haar plicht elke asielaanvraag objectief te beoordelen, zoals blijkt uit volgend interview dat Knack op 15 september 2015 afnam van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, de heer Dirk Van den Bulck:

"Van de Wetstraat tot het dorpscafé, overal worden dezelfde vragen gesteld. Hoe moeten we die duizenden nieuwe vluchtelingen integreren? En hoeveel zal het ons kosten? Ligt u daar als bewaker van de asielpoort van wakker?"

Van den Bulck: Onze opdracht is onderzoeken of iemand al dan niet nood heeft aan bescherming. Dat doen mijn medewerkers in de grootst mogelijke objectiviteit, op basis van individuele gesprekken, gewapend met gedetailleerde en permanent geactualiseerde informatie over de landen van herkomst. De maatschappelijke druk van het aantal asielaanvragen mag in dat proces geen enkele rol spelen. Uiteraard ben ik me als bevoorrecht waarnemer bewust van die druk. De uitdagingen zijn enorm, we zullen compleet nieuwe hefboomen moeten uitvinden om de integratie te doen slagen. Huisvesting, bijvoorbeeld, wordt een erg moeilijke klus, zeker in een dichtbevolkte regio als Vlaanderen."

(stuk 4, Knack, "Ik vrees dat deze toestroom nog maar een voorproefje is", 15 september 2015, te consulteren via: <http://www.knack.be/nieuws/belgie/ik-vrees-dat-deze-toestroom-nog-maar-een-voorproefje-is/article-longread-605475.html>, verzoeker zet vet)

In verschillende recente arresten heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrest n° 165 615 van 12 april 2016, arrest n° 165 670 van 12 april 2016, arrest n° 165 661 van 12 april 2016 én arrest n° 165 671 van 12 april 2016) dan ook beslissingen van verweerster vernietigd.

Uit wat hierna volgt zal enerzijds duidelijk blijken dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds uitermate onveilig en precair is en anderzijds dat verweerster het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden ten aanzien van verzoeker door, onder maatschappelijke druk, haar beleid bij te stellen, terwijl de objectieve paramaters wat betreft de veiligheidssituatie in Bagdad niet gewijzigd zijn. Een terugkeer naar Bagdad betekent dan ook een schending van artikel 3 EVRM.

VEILIGHEIDSSITUATIE IN BAGDAD

1.

In het administratief dossier van verweerster lezen we het volgende, wat betreft de terroristische aanslagen door IS in Bagdad:

“Het aantal aanslagen door autobommen in Bagdad heeft in de afgelopen drie jaren grote fluctuaties gekend. In 2012 telde de hoofdstad gemiddeld acht bomauto's per maand, in 2013 steeg het gemiddelde naar 24,4 per maand om in 2014 op 22,4 uit te komen. (...)

Het totale aantal aanslagen met explosieven in de hoofdstad is echter niet afgenomen. Uit analyse van het beschikbare bronmateriaal blijkt dat ISIS meer is overgeschakeld op andere methodes, met name bembommen (IED) en zelfmoordvesten (SVEST). Ook deze aanslagen worden gericht op plaatsen zoals winkels, restaurants, cafés en markten, om een maximaal aantal burgers te treffen.

De sterke daling bij de autobommen bleek echter slechts tijdelijk, want in augustus 2015 werd de hoofdstad weer getroffen door twaalf explosies van bomvoertuigen, elf andere konden onschadelijk worden gemaakt. Dit is echter nog niet te vergelijken met het niveau tijdens de 'Breaking the Walls'-campagnes van 2012-2013 (...).” (administratief dossier van verweerster, CEDOCA, COI Focus. Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, 31 maart 2016, pagina 13)

Het aantal aanslagen en het algemene geweld is absoluut niet gedaald. Zo blijkt ook uit de cijfers van de VN-missie voor Irak, die ook in het administratief dossier van verweerster terug te vinden zijn, dat het aantal slachtoffers in Bagdad constant blijft:

[tabel] (administratief dossier van verweerster, CEDOCA, COI Focus. Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, 31 maart 2016, p. 14).

Verweerster erkent ook in het administratief dossier dat er wat betreft de geciteerde cijfers een zeer reëel gevaar bestaat voor onder rapportering. Het werkelijke aantal slachtoffers ligt hoger.

“Het gevaar voor onderrapportering is uiteraard groter bij kidnappings, verdwijningen en moorden, waar de slachtoffers eventueel verborgen kunnen blijven. Dit in tegenstelling tot bomaanslagen.

Musings on Iraq stelt eveneens vragen bij de accuraatheid van de aantallen slachtoffers: er zouden minder incidenten worden gemeld door de media tijdens de vakantieperiodes bovendien zouden censuur en regeringspropaganda sinds de zomer van 2014 voor een vertekend beeld zorgen. (...)

Een gezaghebbende medewerker bij een internationale organisatie in Bagdad die omwille van de veiligheid van zijn eigen bronnen anoniem wenst te blijven, stelt dat de cijfers van het aantal slachtoffers, die de VN-missie van een zeer goed geplaatste bron ontvangt, hoger liggen, maar dat hun diensten deze niet kunnen publiceren. (...).”

(administratief dossier van verweerster, CEDOCA, COI Focus. Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, 31 maart 2016, p.16).

CEDOCA, de onderzoeksdienst van verweerster, komt in het administratief dossier dan ook niet tot de conclusie dat er sprake zou zijn van een uitgesproken daling van het geweld.

ISIS is nog altijd actief in Bagdad, door middel van terreuraanslagen met explosieven: de hele stad wordt regelmatig geconfronteerd met bomvoertuigen, zelfmoordvesten en bembommen. Ondanks de zeer talrijke controleposten van politie leger en milities maken deze aanslagen dagelijks slachtoffers onder de burgerbevolking. Het aantal slachtoffers door aanslagen en door andere vormen van geweld bedraagt iedere maand om en bij de 300 doden en 700 gewonden. Dit cijfer blijft sinds begin 2015 stabiel. Er zijn iets minder spectaculaire aanslagen met zware autobommen, maar dit wordt gecompenseerd door een groter aantal aanslagen met kleinere hoeveelheden springstof. De slachtoffers zijn in overgrote meerderheid burgers.

Naast de terreur door ISIS zijn verschillende sjjiitische milities actief in de stad, deze maken jacht op vermeende ISIS-strijders, handhaven de orde en bewaken de sjjiitische wijken. Bij hun activiteiten gaan zij hardhandig te werk, en er zijn talrijke berichten over arrestaties, mishandelingen en verdwijningen van burgers. Dagelijks worden ook lijken gevonden, maar vaak is het niet mogelijk om de daders te identificeren, omdat ook onafhankelijk opererende leden van milities en criminele bendes gelijkaardige misdaden begaan, bijvoorbeeld om losgeld af te persen van ontvoerde burgers. (...)

Er zijn geen duidelijke geografische verschillen vast te stellen: het geweld treft heel Bagdad, en er is geen wijk die gespaard blijft van de gevolgen.

(administratief dossier van verweerster, CEDOCA, “COI Focus. Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad”, 31 maart 2016, p. 25).

Dit blijkt overigens ook uit de het overzicht van aanslagen dat werd opgenomen in het administratief dossier (administratief dossier van verweerster, CEDOCA, “COI Focus. Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad”, 31 maart 2016, pp. 27-37)

Verzoeker meent dat op basis van deze COI op geen enkele manier een wijziging in de bijzonder slechte veiligheidssituatie in Bagdad blijkt. In dit oordeel ziet hij zich gesteund door verschillende recente arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrest n° 165 615 van 12 april 2016, arrest n° 165 670 van 12 april 2016, arrest n° 165 661 van 12 april 2016 én arrest n° 165 671 van 12 april 2016).

“Par ailleurs, le Conseil s’interroge sur la pertinence de certaines conclusions tirées par la partie défenderesse dudit rapport du 6 octobre 2015 du Cedoca concernant la situation sécuritaire et la violence aveugle qui prévaut à Bagdad.” (arrest n° 165 615 van 12 april 2016)

Waar de verweerster zich in haar beslissingen al maanden beroept op de motivering dat “in vergelijking met het hoogtepunt van de “Breaking the Walls”-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 het aantal aanslagen en slachtoffers in 2015 beduidend lager zou liggen. Meent de Raad in hogergenoemde arresten eveneens, dat deze conclusie geen fundering vindt in het hogergenoemde rapport:

« Le conseil, pour sa part, s’interroge sur l’existence dans ledit rapport d’élément concret et pertinent permettant de conclure à ladite baisse significative. » .” (arrest n° 165 615 van 12 april 2016)

Na consultatie van de site Iraq Body Count, die wordt vernoemd in het hogervermelde Cedoca rapport-stelde de Raad immers vast dat het aantal burgerslachtoffers in Bagdad voor het jaar 2015 ongeveer 2500 bedraagt, waar dit er ongeveer 3000 waren in 2013. Het aantal incident was in 2014 zeer gelijkaardig aan het aantal in 2015 en zelfs een pak hoger dan het aantal in 2013, dat om en bij de 900 lag. (zie ook stuk 7, Iraq Body Count, Database, te consulteren via: <https://www.iraqbodycount.org/database/>)

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hechtte in hoger vermeldde arresten bovendien nog extra belang aan de vaststelling door de VN dat de werkelijke aantallen slachtoffers wellicht een stuk hoger liggen, en de vaststelling in het Cedoca-rapport dat het aantal explosies op een zelfde hoge niveau blijft (cfr. supra).

Daarnaast plaatst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook de nodige vraagtekens bij de argumenten dat het publieke leven niet is stilgevallen in Bagdad en de stad zelf heel wat interne vluchtelingen aantrekt:

« ...ici aussi, le Conseil s’interroge sur la pertinence de cet argument dès lors qu’il ressort de la documentation fournie par la partie défenderesse que « même en 2006 et 2007, quand la violence a atteint un pc, la vie publique dans la capitale ne s’est pas arrêté. »

« Le Conseil se demande en quoi le fait que des personnes qui cherchent à se réfugier dans la capitale pour fuir des zones de guerre ou sous le contrôle d’organisations terroristes, peut être révélateur d’une quelconque absence de violence aveugle dans cette partie du pays où ils trouvent refuge. » (arrest n° 165 615 van 12 april 2016)

Ook uit andere bronnen die niet in het Cedoca-rapport werden opgenomen blijkt het aanhoudende geweld in Bagdad.

Zo werd ook door de Nederlandse asielautoriteiten een analyse gemaakt van de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder.

“Bagdad blijft de zwaarst getroffen provincie van Irak voor wat betreft aantallen burgerdoden. In de periode 11 december 2014 tot en met 30 april 2015 kwamen minstens 1586 burgers door geweld om het leven en raakten er minstens 4138 burgers gewond.⁸¹ Naast conflict-gerelateerd geweld was er in de provincie Bagdad ook sprake van crimineel of sektarisch gemotiveerd geweld, waarbij burgers het slachtoffer zijn geworden. Zo werden er in Bagdad in tegenstelling tot de andere beschreven provincies veel overvallen, schietincidenten en ontvoeringen gerapporteerd.⁸² Hoewel er regelmatig gerapporteerd wordt dat bepaalde criminele acties, zoals ontvoeringen, toe te schrijven zijn aan mannen in militaire uniformen (met name in Bagdad maar ook in andere provincies), dient hierbij de kanttekening gemaakt te worden dat burgers vrij eenvoudig aan militaire uniformen kunnen komen. De identiteit van de daders is onbekend. ⁸³ De focus van de verschillende Iraakse veiligheidstroepen en PMF ligt bij contraterroristische acties en maatregelen, bijvoorbeeld door hun inzet in de gebieden waar direct strijd geleverd wordt tegen ISIS. Door beperkte capaciteit op het gebied van ordehandhaving is er ruimte ontstaan voor criminelen om hun activiteiten verder uit te breiden.⁸⁴ Gewapende sjiitische milities waren net als in de vorige verslagperiode zichtbaar aanwezig in de stad, voor zover bekend betreft het hier in ieder geval Kata’ib Hezbollah, de Badr organisatie en Asaib Ahl al-Haq. De situatie dat zij in de sjiitische buitenwijken van de stad de veiligheid bewaken en daar in grote mate onafhankelijk in zijn, lijkt in de verslagperiode niet veranderd te zijn. Zij hadden op verschillende plekken in de stad waar sjiieten de meerderheid vormen controleposten opgesteld. Het is onbekend of deze controleposten de bewegingsvrijheid van individuele burgers ernstig beperken. Evenmin is bekend of de sjiitische milities systematische huiszoekingen verrichtten in het kader van het bewaken van de veiligheid.

De militie Kata’ib Hezbollah raakte in september 2015 slaags met de federale veiligheidstroepen in het centrum van de stad, waarbij aan beide zijden slachtoffers vielen.⁸⁵ In tegenstelling tot de vorige verslagperiode beperkt het geweld gericht tegen burgers zich niet langer tot wijken waar de sjiieten de meerderheid vormen. De (zelfmoord)aanslagen die dagelijks plaatsvinden in de stad worden zowel in sjiitische, als in soennitische en religieus gemengde wijken gepleegd. Er zijn dagelijks aanslagen waarbij per aanslag een relatief klein aantal burgers⁸⁶ om het leven komt. Deze aanslagen worden veelal niet opgeëist en de daders worden veelal niet opgespoord. Hoewel de grote meerderheid van de aanslagen

gericht is op burgers, kwamen bij dergelijke aanslagen ook politieagenten en Sahwa-leden⁸⁷ om het leven. Waar ISIS in andere provincie ook de Iraakse veiligheidsorganisaties tot doel had, leken de aanslagen in Bagdad niet gericht te zijn op overheids personeel of –gebouwen. Ook worden er dagelijks lijken gevonden in de stad van personen die door geweld om het leven zijn gebracht. Deze moorden lijken meer sektarisch of crimineel gemotiveerd te zijn. Daarnaast zijn er in de verslagperiode meerdere aanslagen in de stad gepleegd waarbij grote aantallen burgers om het leven kwamen. Een aantal hiervan is door ISIS opgeëist.⁸⁸ In mei 2015 nam het sektarische geweld toe tijdens een aantal sjiitische feestdagen waar duizenden pelgrims uit verschillende provincies aan deelnamen. Zij werden het doelwit van een aantal gerichte aanvallen, waarbij dodelijke slachtoffers zijn gevallen.⁸⁹ Echter, ook de pelgrims zelf gebruikten geweld. Zo staken op 14 mei 2015 pelgrims een soennitisch religieus gebouw in de wijk Adhamiya (soennitische meerderheid) in brand waarbij doden vielen.⁹⁰ In de verslagperiode vonden er bijna elke maand aanslagen plaats waarbij een groot aantal burgers slachtoffer werd. Uit het aantal grote aanslagen met veel burgerslachtoffers is af te leiden dat ISIS nog altijd in staat is dergelijke gerichte aanslagen uit te voeren in de hoofdstad. Onderstaand volgen enkele voorbeelden. ⁹¹ Op 28 mei 2015 vonden er bomaanslagen plaats op twee hotels in de stad, waarbij ten minste veertien personen omgekomen zijn en tientallen gewond zijn geraakt. De aanslagen zijn de volgende dag opgeëist door ISIS.⁹² Op 12 juli 2015 heeft ISIS opnieuw een aantal gecoördineerde bomaanslagen in de stad gepleegd, ditmaal in het noorden van de stad, waar de meerderheid sjiitisch is. Bij deze aanslagen zijn ten minste twintig doden gevallen.⁹³

Ruim een week later, op 21 juli 2015, waren er bij aanslagen in de hoofdstad opnieuw veel burgerslachtoffers te betreuren. Bij één aanslag in de gemengde wijk New Baghdad kwamen ten minste 22 personen om het leven, terwijl er diezelfde dag bij een aantal kleinere aanslagen in totaal 14 burgers omkwamen. Ook de dag erna vielen er bij een aantal kleinere aanslagen in totaal ten minste 14 doden.⁹⁴ Op 13 augustus 2015 werd de sjiitische wijk Sadr City opgeschrikt door een grote aanslag op een markt. Hierbij zijn naar schatting ten minste 45 mensen omgekomen en ten minste 70 personen gewond geraakt. ISIS heeft de verantwoordelijkheid voor de aanslag opgeëist.⁹⁵ Op 3 oktober 2015 vond er in Bagdad een dubbele zelfmoordaanslag plaats op het Adan-plein in de wijk sjiitische wijk Kadhamiyah, waarbij 24 doden 96 vielen. ISIS heeft de aanslag opgeëist. Twee dagen later vond er opnieuw een aanslag plaats in de hoofdstad. Hierbij zijn 12 doden gevallen. Deze aanslag is niet opgeëist.⁹⁷ In augustus 2015 is het aantal demonstraties sterk toegenomen. Wekelijks wordt er gedemonstreerd, waarbij de grootste demonstraties op vrijdagen op het Tahrir-plein plaatsvinden. Hoewel de demonstraties over het algemeen vreedzaam verlopen, zijn er berichten van enkele ongeregelde heden. Op 29 of 30 augustus 2015 werd een lokaal bekende activist en organisator van demonstraties in de wijk Nieuw-Bagdad doodgeschoten. Het kon niet worden bevestigd dat hij is doodgeschoten vanwege zijn activiteiten, nu bronnen verschillende redenen voor de aanslag noemden.⁹⁸ Er werd gedemonstreerd voor betere voorzieningen, voor vervolging van alle daders van het Camp Speicher drama, tegen corruptie en uit steun voor de politieke hervormingen van premier Al-Abadi.⁹⁹

(stuk 5: Min. BuZa, Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak - 2015-10-13, te consulteren via: <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2015/10/13/ambtsbericht-veiligheidssituatie-in-irak-2015-10-13>, verzoeker zet vet)

In een rapport van het Noorse Country of Origin Information Centre, worden ook het maandelijks aantal slachtoffers uit 2014 weergegeven. Met een gemiddeld aantal doden van 300 per maand, zijn deze cijfers quasi identiek aan het aantal doden dat in 2015 maandelijks te betreuren viel. De situatie is dus even gevaarlijk gebleven in Bagdad. Terwijl, zoals reeds hoger werd aangegeven, op 3 september 2015 net werd besloten tot een beslissingsstop, omdat er een noemenswaardige daling van het geweld zou zijn tegenover de situatie van 2014.

The Level of Violence in 2014

[tabel] (stuk 6: LandInfo [The Norwegian Country of Origin Information Centre], originele titel: "Irak: Bagdad - sikkerhetssituasjon per februar 2015", 13 Februari 2015, te consulteren via: http://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/topical_note._baghdad_-_the_security_situation_as_of_february_2015_0.pdf)

Het recente rapport van de VN-missie voor Irak, dat gegevens bevat tot oktober 2015, noemt het aantal slachtoffers in Irak "onthutsend". Meer specifiek blijkt uit dit rapport dat veruit het grootste aantal slachtoffers van het conflict in Irak in Bagdad te betreuren valt:

"During the reporting period, from 1 May to 31 October 2015, the ongoing violence caused a minimum of 10,911 civilian casualties, killing at least 3,855 persons and wounding 7,056. Bagdad was the most affected governorate, with a minimum of 6,168 civilian casualties (1,875 killed and 4,293 wounded), followed by Anbar (452 killed and 1,421 wounded) and Diyala (658 killed and 918 wounded). Owing to

difficulties in undertaking verification of incidents recorded by UNAMI/OHCHR, the actual number of civilian casualties could be much higher than recorded.”

“Unidentified perpetrators caused at least 7,556 civilian casualties (2,365 killed and 5,191 wounded), which comprises 69 per cent of all casualties across Iraq during the reporting period. Baghdad was the worst affected governorate, with 5,843 casualties (1,670 killed and 4,173 wounded) and 92 percent of them attributed to unidentified perpetrators. Tactics tended to involve the use of a variety of IEDs, often detonated in public places or where civilians congregate, targeted killings (bombings, shootings, etc.), and abductions.”

(stuk 24, UNAMI/OHCHR, Report on the Protection of Civilians in the Armed Conflict in Iraq, 1 May- 31 October 2015, 11 januari 2016, pp. i en 27, te consulteren via: <http://www.ohchr.org/Documents/Countries/IQ/UNAMIRreport1May31October2015.pdf>)

Dit rapport wijst eveneens met een beschuldigende vinger naar de milities die zogezegd aan de zijde van de overheid vechten.

Daarnaast wenst verzoeker ten overvloede de aandacht te vestigen op zeer recente objectieve informatie, informatie die nog niet werd verwerkt in dit VN-rapport. Deze berichten bevestigen dat het sektarische geweld in Bagdad gedurende de afgelopen maanden nog is toegenomen. De milities en criminele bendes, het onderscheid is vaak nog slechts moeilijk te maken, schrikken nergens meer voor terug. Zelfs op klaarlichte dag vinden ontvoeringen plaats. Ook aan de veelvuldige bomaanslagen door IS lijkt maar geen einde te komen. Meer zelfs, nu IS op andere fronten onder druk komt te staan drijft de organisatie haar aanslagen in Bagdad op, om zo veel mogelijk veiligheidsdiensten vast te pinnen in de hoofdstad.

“Suicide Bomb Kills Two Iraqi Police, Wounds Senior Officer

A suicide bomb blast has killed at least two Iraqi police and wounded a senior intelligence officer north of Baghdad.

Officials said the bomber hit the convoy of Colonel Qassem al-Anbaki, the head of police intelligence in Diyala Province, at a checkpoint near the city of Baquba on January 12.

There was no immediate claim of responsibility for the attack, which came a day after an Islamic State (IS) attack in a busy shopping area of Baghdad and other blasts around the country claimed at least 35 lives.

The IS group overran large swaths of territory north and west of Baghdad in June 2014.

Iraq declared victory over the IS group in Diyala early last year but that has not brought an end to attacks by the militants.”

(stuk 25, Radio Free Europe/Radio Liberty, Suicide Bomb Kills Two Iraqi Police, Wounds Senior Officer, 12 januari 2016, te consulteren via:

http://www.ecoi.net/local_link/317517/442595_en.html, verzoeker zet vet)

“Shiite militias flush with 'Iranian cash' now control portions of Baghdad

Bolstered by a steady flow of arms and cash from Iran, Shiite militias have increasingly come to dominate the security scene in Baghdad, Iraq, The Washington Post reports.

In many cases, the Shiite militias are an outgrowth of the movements that coalesced against the American occupation following the US invasion of Iraq in 2003.

These groups, now further rallied by the rise of ISIS, the teetering of the Iraqi government and the Iraqi Security Forces, and increased patronage from Iran are taking control of entire sections of Baghdad.

The militias "run their own checkpoints, are flush with weapons stocks and Iranian cash, and often drive the same kind of armored vehicles as security forces," WaPo notes.

And this increased influence and power allows the militias to "move freely in Baghdad," Iraqi analyst Hisham al-Hashimi told WaPo.

This rise in influence has given the formerly secular Iraqi society a further religious and sectarian tinge, as the militias target elements in the city they find un-Islamic, such as liquor stores and brothels.

Two Iranian-backed Shiite militias are also thought to be the groups behind the kidnapping of three Americans in Baghdad last weekend. An Iraqi and a Western official told the AP on Thursday that they believed the groups Asaib Ahl al-Haq and Saraya al-Salam were behind the abductions.

Asaib Ahl al-Haq and the US are by no means on friendly terms. In September, the spokesman for the militia told The New York Times that he believes the US created ISIS and is only paying lip service toward defeating it.”

Additionally, the group has only played into the sectarianism that is currently undermining Iraqi society. Al-Haq militants uploaded images of themselves posing with the charred corpses of Sunnis in September 2014. And between June 1 and July 9 2015, Human Rights Watch documented the extra-judicial execution of 61 Sunni men by various Shiite militias in the regions around Baghdad.”

(stuk 26, *Business Insider UK*, *Shiite militias flush with 'Iranian cash' now control portions of Baghdad*, 23 januari 2016, te consulteren via:

<http://uk.businessinsider.com/shiite-militias-control-portions-of-baghdad-2016-1?r=US&IR=T>)

"BAGHDAD — Islamic State militants attacked a shopping mall in eastern Baghdad on Monday evening, killing at least 17 people and turning the neighborhood into an urban war zone at rush hour, with helicopters hovering overhead and snipers taking positions on nearby rooftops.

Amid a gun battle that raged for nearly two hours, officials initially feared a hostage crisis was in the works. But when the battle was over, they said most of the deaths had been caused by a car bomb that initiated the attack and by two suicide bombers who struck at the entrance to the mall, which houses mostly women's clothing stores known for discount prices.

An Iraqi security official said that the attackers killed at least 17 people, including five members of the security forces, and that nearly 40 were wounded.

(...)

The attack also underscored what many fear will happen as the Islamic State loses territory in places like Ramadi: that the group will return to its days as a guerrilla force trying to instill terror by carrying out attacks en masse.

"The scene was terrible, and I will never forget it because of the child," said Haitham Ali, 48, who was near the attack and carried away the body of a child killed by one of the suicide bombers.

Another man, Mustafa Mohammed, 32, said that amid the chaos he heard one of the militants yelling that he had run out of ammunition, just before he detonated his explosives vest.

Many of the initial reports suggested a hostage crisis was underway. But officials said that only two militants had entered the mall and that the attackers were quickly killed after counterterrorism forces stormed the building.

"The enemy is diversifying its tactics by attacking civilians like this, especially after the recent victories by our security forces against ISIS in Ramadi," said Lt. Gen. Abdul Amir al-Shimari, the head of the Baghdad Operations Command.

The mall attack was the most brazen one in a violent day in Iraq, but it was not the deadliest.

Later in the evening, as the police and counterterrorism forces were still securing the area around the mall in Baghdad and dead bodies were being carted away, an explosion tore through a cafe in the city of Muqadiya, in Diyala Province northeast of Baghdad. A second explosion — from a suicide car bomber, officials said — struck outside the cafe as victims were being evacuated and security forces and paramedics were arriving on the scene. Officials said 23 people were killed and 44 were wounded in the combination attack, for which the Islamic State also claimed credit."

(stuk 27, *The New York Times*, *ISIS Attack on Baghdad Mall Kills 17*, 11 januari 2016,

http://www.nytimes.com/2016/01/12/world/middleeast/isis-attack-on-baghdad-mall-kills-17.html?_r=0,
verzoeker zet vet.)

"Iraqi officials say a suicide bomber detonated explosives near a Shi'ite mosque in eastern Baghdad on December 9, killing at least eight people.

Security officials and medical workers say at least 19 people were wounded by the explosion in Baghdad's Obeidi neighborhood, which is to the east of the predominantly Shi'ite neighborhood of Sadr City.

There was no immediate claim of responsibility for the attack.

But authorities said the attack had the hallmarks of a suicide bombing by Islamic State militants.

The bombing came a day after Iraqi officials announced that pro-government forces had begun to recapture neighborhoods from IS militants in Ramadi, the capital of Anbar Province that was seized by the Sunni extremist group earlier in 2015."

(stuk 28, *Radio Free Europe/Radio Liberty*, *Iraq: Suicide bomber kills eight near Shi'ite mosque in Baghdad*, 9 december 2015, te consulteren via: <http://www.refworld.org/docid/56813d9c4.html>)

"1 December 2015 - United Nations Secretary-General, Ban Ki-moon has condemned the two bomb attacks in Baghdad, Iraq, which yesterday killed at least 15 civilians and injured several dozen, many of whom were marking the Shi'a religious observance of Arbæen.

"The Secretary-General stresses that no cause can justify such acts of terrorism. He hopes that the perpetrators of these heinous crimes will be swiftly brought to justice," said a statement issued by his spokesperson in New York.

Mr. Ban expressed his sincere condolences to the families of the victims, and wished a speedy recovery to those injured.

"The Secretary-General reiterated the commitment of the UN and the UN Assistance Mission for Iraq [UNAMI] to support the Government and people of Iraq in bringing an end to sectarianism and fostering a spirit of national unity and reconciliation," the statement concluded."

(stuk 22, UN News Service, *Ban condemns 'heinous' terrorist attacks in Baghdad*, 1 december 2015, te consulteren via: <http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?page=search&docid=565eb4e040b&skip=0&query=Baghdad&coi=IRQ&searchin=title&sort=date>)

"UN: Hundreds of Iraqis killed in December, mostly in Baghdad ERBIL, Kurdistan Region—A United Nations report on Friday said that 980 people lost their lives in Iraq in December 2015, an increase from the November death toll.

"The year 2015 has seen thousands of Iraqis killed and injured as a result of conflict and terrorism," said the Special Representative of the United Nations Secretary-General for Iraq Jan Kubis in a statement quoted by AP. "This is unacceptable."

The UN Assistance Mission for Iraq noted that this was an increase from 888 in November.

"The Iraqi people have everything right to live in peace and tranquility. The United Nations continues to deplore this continuing loss of life," he added.

Out of the 980 deaths 506 were civilians, the rest were security forces including some Kurdish Peshmerga.

The organization added that 1,244 civilians were also wounded in the last month of 2015.

The highest number of these deaths took place in Baghdad where an estimated 261 people were killed.

In Nineveh province, large swaths of which is still occupied by the Islamic State (ISIS), 68 people lost their lives.

In Anbar the organization had some trouble verifying the figure but it estimates that at least 124 people lost their lives there.

Iraqi Security Forces reached the center of Anbar's provincial capital of Ramadi late last month forcing out ISIS with close U.S. air support.

These UN figures bring the total number of recorded deaths in Iraq in 2015 to 7,515 killed and 14,855 wounded."

(stuk 23, Rudaw, UN: Hundreds of Iraqis killed in December, mostly in Baghdad, 1 januari 2016, te consulteren via: <http://rudaw.net/english/middleeast/iraq/01012016>)

"Het dodental na de zelfmoordaanslagen in de Irakese hoofdstad Bagdad is flink opgelopen. Waar eerst sprake was van 31 slachtoffers, is dat aantal bijgesteld naar zeventig. Daarnaast zouden er meer dan honderd gewonden zijn. Islamitische Staat heeft de verantwoordelijkheid opgeëist."

(stuk 30, AD.nl, Tientallen doden Bagdad na dubbele bomaanslag IS, 28 februari 2016, te consulteren via: <http://www.ad.nl/ad/nl/1013/Buitenland/article/detail/4253467/2016/02/28/Tientallen-doden-Bagdad-na-dubbele-bomaanslag-IS.dhtml>)

"In de Iraakse hoofdstad Bagdad zijn drie bomaanslagen gepleegd met bomauto's. De eerste, dodelijkste aan aanslag trof een markt in een arme sjiitische wijk. Volgens sommige bronnen zouden er daarbij 64 doden zijn gevallen. De aanslag is intussen opgeëist door de extremistische soennitische terreurgroep IS die grote delen van het noorden en het westen van Irak bezet houdt. In de namiddag ontploften nog twee bomauto's in andere wijken van Bagdad."

(stuk 8, De Redactie, Meer dan 80 doden bij drie aanslagen in Bagdad, 11 mei 2016, te consulteren op <http://deredactie.be/cm/vrtnieuws/buitenland/1.2652998>, verzoeker zet vet)

"More than 20 people were killed and about 50 injured in three bombings, including two suicide attacks, that hit Baghdad on Monday, police and medical sources said.

The attacks came as Iraqi forces and Shi'ite militias are fighting Islamic State militants in Falluja, their stronghold just west of the capital.

Twelve people were killed and more than 20 injured when a car bomb blew up in Baghdad's northern Shaab Shi'ite district.

Eight were killed and 21 wounded by a suicide bomber who detonated a car packed with explosives near a government building and a police station in Tarmiya, a predominantly Sunni suburb north of Baghdad.

Another suicide bomber riding a motorcycle set off his explosive belt in Sadr City, a popular Shi'ite district of Baghdad, killing three and injuring nine."

(stuk 9, Reuters, More than 20 killed in series of bombings in Baghdad, police says, Reuters, 30 mei 2016, te consulteren op <http://www.reuters.com/article/us-mideast-crisis-iraq-security-idUSKCN0YLOGE>, verzoeker zet vet)

"At least 77 people were killed and more than 140 wounded by three bombings in Baghdad on Tuesday, extending the deadliest spate of attacks in the Iraqi capital so far this year and driving Shi'ite fighters into the streets to defend some areas. (...) Islamic State claimed a suicide bombing which killed 41 people and wounded more than 70 in the northern district of al-Shaab as well as a car bomb in nearby Sadr City that left at least 30 dead and 57 wounded, police and medical sources said. (...)With the latest death

tolls, fears are growing that Baghdad could relapse into the bloodletting of a decade ago when sectarian-motivated suicide bombings killed scores of people every week and set off revenge attacks against Sunnis.”

(stuk 19, Reuters, After bombings in Baghdad kill 77, Sadr's forces deploy in some areas, 30 mei 2016, te consulteren op <http://www.reuters.com/article/us-mideast-crisis-iraq-blast-idUSKCN0Y8103>, verzoeker zet vet)

“Bij een aanslag met een bomauto zijn in de Iraakse hoofdstad Bagdad minstens 24 mensen om het leven gekomen. Zeker 33 anderen raakten gewond bij de explosie in het zuidoosten van Bagdad, onder hen drie veiligheidsagenten. Dat lieten veiligheidskringen vandaag weten. De soennitische terreurorganisatie Islamitische Staat (IS) eiste in een internetverklaring de verantwoordelijkheid op en verklaarde dat de aanslag gericht was tegen sjiitische ongelovigen.

Volgens de Iraakse nieuwssite Al-Mada Press probeerde de automobilist op een groep sjiitische pelgrims in te rijden. De bom ontplofte op een druk gebruikte pelgrimsweg in Irak. IS moest de afgelopen maanden heel wat terrein prijs geven, maar bezet toch nog steeds grote gebieden in het Noorden en het Westen van het land.”

(stuk 20, VTM Nieuws, IS eist bomaanslag op in Bagdad: 24 doden, 30 april 2016, te consulteren op <http://nieuws.vtm.be/buitenland/188944-eist-bomaanslag-op-bagdad-24-doden>, verzoeker zet vet)

De cijfers spreken momenteel voor zich. In april 2016 werden in Bagdad door UNAMI 874 burgerslachtoffers geregistreerd, in maart 2016 waren er dat zelfs 1029 (stuk 21).

2.

In de bestreden beslissing stelt verweerster verder dat de Iraakse autoriteiten nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad hebben, dit strookt echter niet met de realiteit in de Irakese hoofdstad.

De Irakese autoriteiten hebben weliswaar formeel nog steeds de controle over Bagdad, maar sinds de sjiitische milities in juni 2014 gemobiliseerd werden controleren zij in de praktijk grote delen van de stad, wat gepaard gaat met tal van moorden, mishandelingen en ontvoeringen.

De Irakese overheid heeft niet de slagkracht om hiertegen in te gaan, bij open confrontaties tussen milities en overheidstroepen, trokken deze laatste veelal aan het kortste eind. Bovendien staan zij onder invloed van de Iraanse regering, die deze milities aanstuurt en hoopt te profiteren van de implosie van het Irakese centrale bestuur.

Volgens deze bron hebben sjiitische milities in Bagdad na de crisis van het Iraakse leger in 2014 het machtsvacuüm snel opgevuld, en zelf controleposten opgesteld, waardoor zij nu zelf de veiligheid in Bagdad verzekeren. Het Iraakse leger is niet bij machte om deze taak te vervullen, aldus deze bron (...). Uit verschillende bronnen blijkt dat de sjiitische milities in Bagdad, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor het geweld in Bagdad. (...) Volgens een gezaghebbende medewerker binnen een internationale organisatie in Bagdad en volgens ISW worden dagelijks lijken gevonden, kunnen milities straffeloos te werk gaan, en kunnen de officiële veiligheidsdiensten daar maar weinig tegen ondernemen, door hun gebrek aan manschappen en organisatie. Bij confrontaties tussen de milities en het leger en de politie zijn het de ordediensten die doorgaans aan het kortste einde trekken. Verschillende incidenten hebben dit bewezen:...

(administratief dossier van verweerster, (CEDOCA, COI Focus. Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, 31 maart 2016, pagina 12)

Hervormingspogingen van de huidige premier Al-Abadi werden door deze sjiitische milities gefnuikt. Het trieste bewijs van de onmacht van de autoriteiten was de ontvoering van de vice-minister van justitie.

“Ook ontvoeringen zijn onlangs toegenomen in de Iraakse hoofdstad. Ze worden toegeschreven aan gewapende milities die de straten onveilig maken. Deze recente golf van ontvoeringen in Bagdad valt samen met de aangekondigde hervormingen van de regering van eerste minister Haider al-Abadi en de spanningen die er zijn met zijn voorganger Nouri al-Maliki.

Hoge ambtenaren, tribale leiders, ondernemers, geestelijken en gewone burgers worden lukraak gearresteerd en weggevoerd onder het toezien van leger en politie. De veiligheidsdiensten lijken geen einde te kunnen maken aan deze ontvoeringsgolf.

De recente ontvoering van de viceminister van Justitie in het centrum van Bagdad bracht Haider al-Abadi en zijn regering in verlegenheid en toonde de macht van de milities. In augustus en begin september werden 127 mensen ontvoerd, (waaronder deze viceminister), 18 Turkse werknemers, hoge ambtenaren, een legerofficier en gewone burgers.

Veiligheidsexpert Sadeq al-Husseini stelt: "Meer dan 30 milities zijn actief in de hoofdstad Bagdad. Hun hoofdkwartieren zijn bekend. Ze richten wegblokkades op die ze gebruiken om burgers te ontvoeren om

politieke of sektarische motieven." Hij voegt er aan toe: "Oud-premier Nouri al-Maliki heeft de invloed van deze milities in Bagdad gecementeerd en altijd enthousiast gesteund. De ontvoering van de plaatsvervangend minister van justitie is een poging van de milities om Abadi's hervormingen te saboteren." Naast sektarische motieven zijn er ook ontvoeringen puur voor losgeld, waar zelfs kinderen het slachtoffer van zijn."

Deze hervormingen treffen de meeste adviseurs in de Iraakse ministeries, die belast zijn met het toezicht op en de evaluatie van het werk van overheidsinstellingen. "De gevoelige ministeries in Irak werken met Iraanse adviseurs die nu in Abadi's plannen voor ontslagen en inkrimping werden opgenomen, dit tot grote woede van de Iraanse ambassade in Bagdad", aldus een medewerker van de regerende National Alliance.

Eén van die mensen die in België asiel aanvroegen is Ibrahim Abdul Rahman. Hij had zijn moeder niet verteld dat hij van plan was om te vluchten naar Europa toen hij Irak verliet. Hij wilde immers niet dat ze zich zorgen zou maken. Hij vertelde haar dat hij naar Turkije zou reizen en asiel zou aanvragen bij het VN-kantoor daar. Rahman was eerder ontvoerd geweest in eigen land. Er werd een losgeld geëist van 50.000 dollar (44.420 euro). Zijn familie betaalde en Rahman vluchtte de volgende dag al het land uit. Vanuit Turkije duurde het nog drie weken voor Ibrahim in België geraakte.

Iraakse veiligheidsdiensten en politici hebben weinig meer gedaan dan de ontvoeringen mondeling veroordelen, zonder maatregelen te nemen om ze te stoppen. Een hoge functionaris van het ministerie van Binnenlandse Zaken, die anoniem wenst te blijven, zei daarover: "Legerofficieren of de politie kunnen niet optreden tegen de milities of de ontvoeringen in Bagdad, uit angst voor fysieke liquidatie. Deze milities worden gesteund door de belangrijkste politieke partijen in de regering. Iedereen die acties onderneemt om de misdaden van milities te stoppen, moet vrezen voor zijn leven." Hij stipte verder aan dat de veiligheidsdiensten van de minister-president deze milities niet in toom kunnen houden of ontwapenen.

Murtada al-Ameri, politiek analist: "Mensen zijn de ontvoeringen, moorden, bomaanslagen en plunderingen die plaatsvinden op klaarlichte dag spuugzat, maar Abadi staat onder enorme druk van Iran, dat deze milities steunt."

(stuk 10 , De Wereld Morgen, "Nu asielzoekers terug naar Irak sturen is misdaad tegen de menselijkheid", 20 september 2015, te consulteren via: <http://www.dewereldmorgen.be/artikel/2015/09/20/nu-asielzoekers-terug-naar-irak-sturen-is-misdaad-tegen-de-menselijkheid>, verzoeker zet vet)

De aanval van deze milities op 'Camp Liberty', een kamp voor Iraanse vluchtelingen, was een zoveelste bewijs van de onmacht van de Irakese overheid om op te treden tegen de misdaden van deze, veelal door Iran gesteunde milities:

"A rocket attack on a camp of Iranian exiles in Iraq is a despicable and callous crime, Amnesty International said as it called for an immediate investigation, urgent protection and assistance for the camp's residents.

Camp Liberty, in north-east Baghdad, was struck by a barrage of rockets last night, which killed at least 23 people, including one woman, and injured dozens. An Iraqi Shi'a militia, the al-Mukhtar Army, claimed responsibility for the attack and warned that the attack may be repeated.

The camp is home to around 2,250 unarmed Iranian exiles, mostly members and supporters of the Iranian opposition group, the People's Mojahedin Organization of Iran (PMOI).

"This was a horrific act of violence against the residents of Camp Liberty, which cannot simply be ignored by the Iraqi authorities. They must ensure a prompt, independent and effective investigation into this attack and ensure that those responsible are brought to justice," said Said Boumedouha, Deputy Director of Amnesty International's Middle East and North Africa Programme.

"Their utter failure to investigate previous deadly attacks against the camp sends the message that its residents can be murdered with impunity."

Eyewitnesses told Amnesty International that the attack started around 7.40pm local time as camp residents were gathering for dinner. Twenty people were killed instantly while another three later died from injuries in a Baghdad hospital.

Residents said around 80 rockets hit the camp, which they identified as Iranian built Falaq Katyusha rockets, though Iraqi media reported that between 12 and 38 rockets were fired.

The attack caused widespread destruction as it hit the camp's electricity generators while hundreds of residents have been left homeless after at least 200 trailers were destroyed. The Iraqi government has yet to make a statement on the events, but other governments as well as the UN Refugee Agency – which considers Camp Liberty residents "people of concern" – have condemned the attack.

"The Iraqi authorities' silence about the killing of 23 people is inexcusable. They are manifestly failing in their duty under international law to protect everyone in the camp, many of whom are asylum-seekers.

On top of the loss of life, the destruction caused by the attack has left many residents facing desperate conditions,” said Said Boumedouha.

“The government must urgently ensure that electricity and water are restored, and that those whose homes have been destroyed are provided with adequate temporary shelter without delay.”

(stuk 11, Amnesty International, “Iraq: Investigate deadly Camp Liberty rocket attack”, 30 oktober 2015, te consulteren via:

http://www.ecoi.net/local_link/314132/438605_en.html, verzoeker zet vet)

Het is niet correct te stellen dat Bagdad daadwerkelijk gecontroleerd wordt door de Irakese regering, de feitelijke macht ligt er vaak in handen van de Sjiitische milities. Hierdoor heerst er rechteloosheid en hebben ook andere misdadige groeperingen er vandaag vrij spel. Het resultaat zijn dagdagelijkse moorden, mishandelingen en ontvoeringen.

Ook bij de zogenaamd werkende gezondheidszorg in Bagdad dienen de nodige kanttekeningen geplaatst te worden. Zo meldde het persbureau Reuters eind september 2015 een uitbraak van Cholera, ten gevolge van de jarenlang verwaarloosde infrastructuur.

Iraqi Prime Minister Haider al-Abadi ordered daily water tests and other measures on Saturday to contain an outbreak of cholera that has killed at least six people in Baghdad's western outskirts.

The deaths were in the town of Abu Ghraib, about 25 km (15 miles) west of the capital, hospital sources said. At least 70 other cases were diagnosed in the area.

Around 300 people were diagnosed with the illness in 2012 in the northern city of Kirkuk and the Kurdistan region. Five years earlier, at least 24 people died and more than 4,000 cases were confirmed. The country's water and sewerage systems are outdated and infrastructure development has been hindered by years of war and neglect.

Abadi said Iraq would work with the Red Crescent and U.N. children's agency UNICEF to install additional water purification stations in Abu Ghraib.

He ordered bottled water to be distributed in the affected areas to thousands of families displaced from western areas controlled by Islamic State militants who seized large swathes of Iraq's north and west last year.

In its most severe form, cholera causes acute diarrhea that can cause death by dehydration and kidney failure within hours. It is mainly transmitted through contaminated water and food.

(stuk 12, Reuters, “Iraq tries to contain Cholera outbreak west of Baghdad”, 19 september 2015, te consulteren via: <http://uk.reuters.com/article/2015/09/19/uk-iraq-cholera-idUKKCN0RJ0RC20150919>)

Bovenop dit alles maakt Irak momenteel een bijzonder zware politieke crisis door, die niet veel positiefs voorspelt voor de toekomst van het land:

“Bagdad op rand van afgrond: Iraaks politiek systeem dreigt in te storten

Massale demonstraties en een bestorming van het parlement storten Irak in diepe chaos. Op de voorgrond gaat het om hervormingen, maar op de achtergrond woedt een machtsstrijd. En daarvan profiteert vooral de terreurorganisatie Islamitische Staat.

Eigenlijk heeft Irak al genoeg aan zijn hoofd. De terreurorganisatie Islamitische Staat (IS) blijft grote delen van het land controleren. Hoewel het leger de afgelopen tijd enige successen meldde, schiet de strijd tegen de jihadisten nauwelijks op, omdat het leger daadkracht mist. De lage olieprijs heeft het land bovendien in een zware financiële crisis ondergedompeld. Alsof dat allemaal nog niet genoeg was, dreigt sinds het weekeinde in Irak ook het politiek systeem in te storten.

Groene Zone

Het waren chaotische taferelen die zich zaterdag in het centrum van de hoofdstad Bagdad afspeelden. Duizenden boze aanhangers van de sjiitische prediker Moqtada al-Sadr bestormden de zwaar beveiligde Groene Zone, waar zich het parlement, ministeries en ambassades bevinden, afgeschermd van de rest van de stad. Honderden demonstranten bezetten urenlang het Huis van Afgevaardigden en zouden ook parlamentsleden aangevallen hebben. Niet alleen scherven en stukgeslagen meubilair bleven achter, maar ook een aangeslagen regering.

Postjes verdelen

Met de bestorming van het parlement werd een voorlopig hoogtepunt bereikt in de crisis, die al maanden aanzwelt en de politiek in Bagdad blokkeert. Op de voorgrond staat de strijd tegen het systeem van de evenredige vertegenwoordiging en cliëntelisme, dat na de val van dictator Saddam Hoessein in 2003 door de Verenigde Staten was geïnstalleerd. Het verdeelt de ministeries en postjes in Bagdad onder de verschillende groepen en partijen in termen van machtsevenwicht.

Verdeling olierijkdom

Invloedrijke politieke krachten gebruiken dit systeem als een vrijgeleide om de posten in de ministeries niet met experts, maar met partijgenoten te bezetten om zich en hun cliënteel schaamteloos te verrijken. De regering beschikt omwille van de olierijkdom over voldoende geld, waarvan bij de meeste

Irakezen weinig terecht komt. "Verstandige" staten verdelen dergelijke inkomsten gul onder de bevolking, verklaarde de Amerikaanse historicus Juan Cole: "De elite van Irak is niet verstandig". Vooral de minderheid van soennieten, maar ook vele sjiieten genieten niet van die rijkdom. Aan de kop van het protest tegen het systeem van cliëntelisme staat met de sjiitische prediker Moqtada al-Sadr uitgerekend een van de meest spraakmakende politieke figuren van het land. De 42-jarige sjiit was de leider van het Mahdi-leger, dat destijds tegen de Amerikaanse troepen streed. Hij roept zijn aanhangers al maanden regelmatig op om voor hervormingen te protesteren. Hij kan als geen ander de massa mobiliseren die hij onder de arme sjiieten vindt, waardoor de demonstraties ook als een sociaal protest moeten gezien worden.

Druk op premier

Met de bestorming van zijn aanhangers op de Groene Zone en het parlement heeft hij de druk op de sjiitische premier Haidar al-Abadi aanzienlijk vergroot. Al-Sadr wil het protest voortzetten tot de ministerposten niet meer door partijgenoten, maar door vakmensen bezet zijn. De regeringsleider had een dergelijk kabinet van technocraten en andere hervormingen beloofd, maar was tot dusver te zwak om zijn plannen door te drukken. De machtige partijen bieden verzet omdat ze vrezen hun invloed en verworven rechten kwijt te spelen.

Machtsstrijd

Op de achtergrond speelt zich ook een machtsstrijd in de sjiitische Dawa-partij af, de sterkste fractie in het parlement. Naast al-Abadi behoort ook diens voorganger Nouri al-Maliki bij de partij, die sinds zijn gedwongen aftreden bijna twee jaar geleden aan zijn terugkeer naar de macht werkt. Maliki wil de crisis gebruiken om al-Abadi ten val te brengen, zei Renad Mansour, Irak-expert van de Carnegie Foundation. "Zijn doel is hem te slopen. En dit is een perfecte gelegenheid".

Bankroet

Voor de strijd tegen de IS heeft de machtsstrijd fatale gevolgen, omdat de regering meer met haar eigen overleven dan met de jihadisten bezig is. Een snelle oplossing van het conflict is niet in zicht. De situatie zal eerder nog verslechteren. De Iraakse begroting hangt voor 95 procent af van de olie-inkomsten, die wegens de lage olieprijs serieus gedaald zijn. Volgens waarnemers kan Irak zelfs binnen enkele maanden bankroet zijn: het resultaat van jarenlang wanbeheer van de financiën en een kunstmatig staatsapparaat. Slechts een groep kan daar van profiteren: de IS."

(stuk 29, *De Morgen*, Bagdad op rand van afgrond: Iraaks politiek systeem dreigt in te storten, 2 mei 2016, te consulteren via: <http://www.demorgen.be/buitenland/bagdad-op-rand-van-afgrond-iraaks-politiek-systeem-dreigt-in-te-storten-bcdb960d/>, verzoekende partij zet vet)

3.

Ten overvloede wenst verzoeker nog te wijzen op het feit dat uit onderzoek is gebleken dat Irak en Bagdad respectievelijk als het gevaarlijkste land en de gevaarlijkste stad van de wereld kunnen beschouwd worden.

"Iraq is the most dangerous place in the world for civilians to live, according to new figures from the UK based monitoring group Action on Armed Violence (AOAV). Syria, Gaza, Nigeria and Pakistan round out the top five.

Unenviably occupying the top spot for most civilian fatalities and injuries, Iraq has seen a renewed surge in violence since the rise of Islamic State (IS, formerly ISIS/ISIL).

More than 10,000 civilians have been killed or injured by explosive devices, including car bombs, roadside bombs and other IEDs, making Iraq the most dangerous nation on the planet for the second year running.

Countries or regions which have endured sustained conflict, such as Syria and Gaza, also made the list of 10 'most dangerous' released as part of a wider AOAV report on Monday."

(stuk 13, RT, "Iraq tops 'most dangerous' place in the world list", 22 juni 2015, <https://www.rt.com/uk/268810-top-ten-dangerous-countries/>)

In total, 64 cities are categorized as 'extreme risk' in Verisk Maplecroft's new Global Alerts Dashboard (GAD), an online mapping and data portal that logs and analyses every reported terrorism incident down to levels of 100m² worldwide. Based on the intensity and frequency of attacks in the 12 months following February 2014, combined with the number and severity of incidents in the previous five years, six cities in Iraq top the ranking. Over this period, the country's capital, Baghdad, suffered 380 terrorist attacks resulting in 1141 deaths and 3654 wounded, making it the world's highest risk urban centre, followed by Mosul, Al Ramadi, Ba'qubah, Kirkuk and Al Hillah.

(stuk 14 Verisk Maplecroft, "Abuja, Cairo, Nairobi and Islamabad among 12 capital cities facing 'extreme' terrorism risks," 20 mei 2015, te consulteren via:

<http://maplecroft.com/portfolio/new-analysis/2015/05/20/abuja-cairo-nairobi-and-islamabad-among-12-capital-cities-facing-extreme-terrorism-risks-verisk-maplecroft/>, verzoeker zet vet)

Onderzoek heeft dus aangewezen dat Bagdad zelfs nog gevaarlijker is, dan bepaalde Syrische steden. Hoger werd reeds omstandig aangetoond dat geweld sinds 2014 en de eerste helft van 2015, de periode waarop dit onderzoek zich toespitste stabiel is gebleven. De resultaten zijn dus nog steeds even relevant.

Hoeveel dodelijke burgerslachtoffers dienen er gemiddeld per dag te vallen om te kunnen spreken over een hoog risico voor de burgers?

De veiligheidssituatie in Bagdad is extreem slecht, het is de gevaarlijkste stad ter wereld en haar inwoners zitten gevangen tussen twee vuren: enerzijds IS en haar continue terroristische aanslagen en anderzijds de sjiiitische milities en andere criminele bendes, die hun eigen willekeurige wet kunnen opleggen en ongestraft kunnen moorden, kidnappen en mishandelen.

Bovendien dreigt, terecht, nu de door Iran gesteunde milities zo sterk staan in vergelijking met de geïmplodeerde overheid een herhaling van de burgeroorlog van 2006-2007.

SCHENDING VAN HET GELIJKHEIDSBEGINSEL

Hierboven werd omstandig aangetoond dat de situatie in Bagdad nog steeds even gevaarlijk is als die tijdens de afgelopen twee jaar is geweest.

Toen verweerster op 3 september 2015 de beslissingsstop aankondigde, die leidde tot de herziening van haar beleid ten aanzien van het toekennen van subsidiaire bescherming aan personen afkomstig uit Irak, werd dit als volgt beargumenteerd:

“Bovendien blijkt uit een aantal bronnen dat de actuele veiligheidssituatie in Bagdad verschilt van die in 2014. De situatie is er niet langer van die aard om te stellen dat elke persoon afkomstig uit Bagdad een reëel risico bij terugkeer heeft.” (stuk 3)

Verweerster is er in de bestreden beslissing niet in geslaagd te beargumenteren dat de huidige situatie in Bagdad wezenlijk verschilt van deze in 2014, omdat er ook geen wezenlijk verschil is. De situatie in Bagdad is nog steeds extreem gevaarlijk.

Dat verweerster haar beleid ten aanzien van subsidiaire bescherming voor een bepaalde regio of land van herkomst wijzigt, wanneer de situatie ter plekke ook daadwerkelijk verbetert, spreekt voor zich. Dat ze dit, zoals in casu het geval is, doet op basis van druk vanuit de eigen maatschappij is niet te verantwoorden en betekent een groot gevaar voor verzoeker.

De huidige beleidswijziging van verweerster is niet het gevolg van een veranderde situatie in regio van herkomst van verzoeker, maar van de gevolgen van de sterk gegroeide toestroom van Irakese vluchtelingen naar België in de zomer van 2015.

Op 18 augustus 2015 werd in de pers gesignaleerd dat een zeer groot percentage van de nieuwe asielzoekers Irakees waren. Staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken weet deze toename toen aan de campagne die mensensmokkelaars in Irak voor ons land voerden.

“Mensensmokkelaars maken sinds kort bij kandidaat-vluchtelingen in Irak reclame voor ons land. Dat bevestigt staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken (N-VA). De smokkelaars spiegelen de asielzoekers voor dat het in België makkelijker is om achtergebleven familieleden later te laten overkomen. ‘Dat is nochtans een fabeltje’, reageert Francken.

Nooit eerder stonden zo veel asielzoekers bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan te schuiven als gisteren. Ze waren met liefst 314. En 159 van hen, of ongeveer een op de twee, waren Irakees. Onder hen tientallen alleen reizende mannen tussen de 20 en de 45 jaar oud.

De opvallende instroom van vluchtelingen uit Irak gaat al een paar weken in stijgende lijn, stelt DVZ vast. Omdat mensensmokkelaars in Irak campagne voeren voor ons land. Zij beweren dat familiale hereniging in ons land makkelijker gaat dan elders in Europa. Dat heeft het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen uit interviews kunnen opmaken.

Op de vraag waarom de Irakese mannen hun land ontvluchten, antwoorden ze vaak dat ze bang zijn voor de terreur van Islamitische Staat. Volgt de vraag waarom zij dan alleen naar België gekomen zijn en hun familie in Irak hebben achtergelaten. Hun antwoord: ‘Omdat ons is verteld dat families van vluchtelingen in België makkelijker kunnen herenigd worden. Wij kunnen onze gezinnen dus later veilig naar hier laten komen, zonder dat zij dezelfde risico’s moeten nemen die wij hebben moeten trotseren.’ (stuk 15, Het Nieuwsblad, “Ga naar België, daar krijgt je gezin makkelijk asiel”, 18 augustus 2015, te consulteren via: http://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20150817_01822428)

Op 3 september 2015 werd door verweerster beslist tot een beslissingsstop aan voor de aanvragen uit de regio Bagdad. Twee dagen later verschijnt in de pers een artikel met volgende titel: “Overheid trok vluchtelingen zelf aan via nieuwe website”.

Dit artikel was een onverbloemde kritiek op het feit dat verweerster, vanuit transparantieoverwegingen, op haar eigen website een Engelstalig document aanbood, waarop het toenmalige beleid ten aanzien van personen uit Bagdad werd aangekondigd.

“Op 23 juni 2015 ging de nieuwe website van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) online. Het resultaat mag gezien worden: een heldere lay-out, klantvriendelijk en uiterst informatief. Het CGVS zette voor elk land ook informatie online over hoe de situatie wordt ingeschat. Elke bezoeker kan dus lezen hoeveel kans iemand uit een bepaalde regio maakt om in België een beschermd statuut te krijgen. Alleen het Finse vluchtelingencommissariaat doet qua transparantie even goed.

Daar waar in juni het aantal asielaanvragen uit Irak (16,6 procent) nog onder dat van Syrië lag, bleken in juli plots bijna 30 procent van alle asielaanvragen in ons land uit Irak te komen. ‘Mensensmokkelaars verspreiden daar bewust verkeerde informatie over België’, zei staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken (N-VA) (Het Nieuwsblad, 18/8). Maar er blijkt meer aan de hand.

Het CGVS stelde vast dat Baghdadi – hoofdzakelijk jonge mannen – naar Brussel komen vanwege de informatie op de website. Het document 15C, waarin staat dat mensen uit de regio Bagdad hier subsidiaire bescherming kunnen krijgen wegens ‘veralgemeend geweld’ in hun regio, werd sinds begin juli opvallend vaak gedownload in... de regio Bagdad.”

(stuk 16: Het Nieuwsblad, “Overheid trok vluchtelingen zelf aan via nieuwe website”, 5 september 2015, te consulteren via: http://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20150904_01851371)

Gedurende deze beslissingsstop werd de druk op verweerster opgevoerd om haar beleid ten aanzien van verweerster verhoogd, niet alleen in de pers of op de publieke fora, maar ook vanuit de politiek.

Zo zond Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Theo Francken, op 22 september 2015 een brief naar alle Iraakse asielzoekers, waarin hij de motivatie voor de beslissingsstop nogmaals herhaalde en bovendien aankondigde de Dublin-regels ten aanzien van asielzoekers van Iraakse origine rigoreus toe te zullen passen.

“This decision was motivated as such: “the security situation in Bagdad has changed since 2014 and is no longer such that every applicant from Bagdad runs a real risk in case of return.” (...)

Do not put faith in false promises made by smugglers or profiled on social media.”

(stuk 17: brief van Staatssecretaris Theo Francken, 22 september 2015)

Dat de motivatie voor de beslissingsstop, die verweerster op 3 september 2015 aankondigde, voorbarig was en zelfs van een zekere vooringenomenheid getuigde werd reeds omstandig bewezen, de situatie is ongewijzigd gevaarlijk gebleven sinds 2014.

De brief, die Staatssecretaris Francken, samen met de sociale-mediacampagne rondzond had echter overduidelijk de doelstelling om Iraakzen te overtuigen niet naar België te komen en zelfs terug te keren. In deze omstandigheden, de politieke besluitvorming die verweerster voor een voldongen feit plaatst en het publieke debat dat steeds verhitter werd, is verweerster er klaarblijkelijk niet in geslaagd om objectief te oordelen over de bijzonder gevaarlijke veiligheidsomstandigheden in Bagdad.

Dat de politieke besluitvoering redeneert in termen van push- en pull-factoren voor vluchtelingen en de kern van de zaak uit het oog dreigt te verliezen, namelijk het recht dat deze personen hebben op bescherming en de verdragsrechtelijke plicht van ons land om die ook te bieden, is betreurenswaardig.

Maar dat verweerster, die vanuit die optiek, als politiek onafhankelijk instituut werd gecreëerd toegeeft aan externe druk en toestaat dat verzoeker hier slachtoffer van wordt vormt een overduidelijke schending artikel 10 en 11 van de Belgische Grondwet.

Verweerster oordeelt namelijk op een gewijzigde manier over de asielaanvraag van verzoeker, dan over de asielaanvragen die voor september behandeld werden, terwijl de objectieve omstandigheden in het thuisland ongewijzigd zijn gebleven.

Bovendien geeft de plotse, ongegronde ommekeer van verweerster in haar beleid aanleiding tot willekeur. Aan verweerster wordt er geen termijn opgelegd waarbinnen een dossier dient behandeld te worden. Dit heeft tot gevolg dat personen die op hetzelfde moment Irak, Bagdad, hebben ontvlucht, een verschillende beslissing kunnen krijgen. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is een loterij, aangezien er geen rekening wordt gehouden met de datum van aankomst van de kandidaat-vluchtelingen.

Een kandidaat-vluchteling kan het geluk hebben gehad dat zijn dossier snel werd behandeld en dat voor september 2015 een beslissing is gevallen en dat aldus de subsidiaire beschermingsstatus nog werd toegekend.

Een kandidaat-vluchteling kan de pech hebben dat hij pas na september 2015 werd opgeroepen voor een verhoor, met als consequentie dat de subsidiaire beschermingsstatus niet meer wordt toegekend. Verzoeker is één van deze pechvogels.

Er is geen enkele objectieve reden die aantoont waarom de ene persoon een langer dient te wachten op zijn interview dan een andere persoon. Verzoeker wordt ongelijk behandeld ten aanzien van landgenoten die op hetzelfde ogenblik naar België zijn afgereisd of zelfs later alhier zijn aangekomen. Omwille van het feit dat de behandelingstermijn niet gereguleerd is, dreigt willekeur te ontstaan, heb je geluk of heb je pech, zonder dat er rechtvaardige, objectieve motieven aan de grondslag liggen.

ASIELBELEID VAN ANDERE EUROPESE LANDEN

Verweerster haalt in het administratief dossier het asielbeleid van andere Europese landen aan om hun standpunt van het niet meer toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus te beargumenteren. Dit slaat nergens op. Het beleid in een ander land is in een dergelijk vraagstuk niet aan de orde. Verweerster dient de Belgische wetgeving te respecteren, een wetgeving die op het vlak van het toekennen van de subsidiaire bescherming ruimer is dan de wetgeving in andere EU-landen, aangezien de Belgische wetgever gekozen heeft voor een bredere bescherming bij de omzetting van de Kwalificatie richtlijn waarin slechts een minimale norm wordt voorgesteld.

De wetgever heeft in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980 de bewoording 'ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon' van artikel 15, c) van de Kwalificatierichtlijn 2004/83/EG omgezet in 'ernstige bedreiging van het leven of de persoon...'

In de memorie van toelichting van het op 10 mei 2006 ingediende wetsontwerp houdende hervorming van de wet van 15 december 1980 en de omzetting van de 'Kwalificatie' en 'Procedure'-richtlijnen lezen we het volgende:

"c) Ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Dit punt heeft betrekking op situaties waarin personen uit hun land van herkomst werden verdreven en er niet meer naar kunnen terugkeren. Deze bepaling is ontleend aan artikel 2, onder c), van de Richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden.

Indien subsidiaire bescherming wordt toegekend, moeten de verzoekers echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig wordt bedreigd omwille van een willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is. De EU-lidstaten zijn verplicht tot deze categorie die personen te rekenen welke in het kader van een door de Raad erkende «massale toestroom» toekomen; het is bijgevolg logisch en passend ook met deze personen rekening te houden wanneer zij individueel aankomen en niet voldoen aan de voorwaarden om als vluchteling te worden erkend."

(stuk 18: Memorie van toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980, DOC 51 2478/001)

De wetgever brengt naar voor dat de richtlijn een minimale norm oplegt en is bereid om het te verruimen door afstand te doen van individualisering, hetgeen expliciet gesteld werd in de tekst van de richtlijn. De specificiteit van de Belgische wetgeving mag niet uit het oog verloren worden bij het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus.

Een vergelijking met het beleid van andere Europese landen, is aldus irrelevant. Verweerster toont immers niet aan dat de minimumnormen uitgaande van Europa in deze andere landen op dezelfde manier werden omgezet als in België.

BESLUIT

Gelet op het feit dat de veiligheidssituatie in Bagdad, Irak, niet in positieve zin is gewijzigd en dat het klimaat er nog steeds extreem onstabiel en onveilig is, lijkt het er op dat de asielinstanties zich in deze hebben gefocust op statistieken en het maatschappelijke klimaat in België: vragen er te veel mensen afkomstig van Bagdad asiel aan in België? Wagen te veel mensen die het slachtoffer zijn van de aanhoudende onrusten in Bagdad zich aan de verre reis naar België om hier rust en bescherming te vinden?

Dit middel is bijgevolg gegrond."

2.1.3. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift 29 bijkomende stukken ter ondersteuning van het beroep. In een aanvullende nota van 19 augustus 2016 brengt verzoeker nog 7 recente stukken over de veiligheidssituatie in Bagdad.

2.1.4. In drie aanvullende nota's van 11, 19 en 22 augustus 2016 brengt de Commissaris-generaal volgende gegevens aan ter beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad:

- COI Focus Irak *"De veiligheidssituatie in Bagdad"* van Cedoca van 23 juni 2016
- een nota *"Irak – Vrijwillige terugkeer"*
- COI Focus Irak *"Addendum. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016"* van Cedoca van 12 augustus 2016
- een blogbericht *"Musings on Iraq: Security in Iraq, Aug 8-14, 2016"* van musingsoniraq.blogspot.be van 16 augustus 2016.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

2.3. Verzoekers kritiek op het verloop van het eerste interview dat zijn neerslag vindt in de CGVS-vragenlijst (stuk 19) wordt niet aanvaard. Tijdens het interview op de dag, namelijk 25 januari 2016, wordt gevraagd een kort overzicht te geven van alle feiten die de aanleiding waren tot de vlucht uit het land van herkomst. Deze werkwijze verhindert noch de Commissaris-generaal noch de Raad om zich te baseren op de informatie die verzoeker bij aanvang van de asielprocedure voorlegt en deze te vergelijken met de verklaringen die verzoeker aflegt in het uitgebreide CGVS-interview. Verzoeker gaf trouwens tijdens het CGVS-interview aan dat het eerste interview gewoon is verlopen, dat zijn verklaringen in het Arabisch aan hem werden voorgelezen en dat dit allemaal klopte (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2). Ook al is dit eerste interview kort en bedoeld om het onderzoek van het asielrelaas door de Commissaris-generaal voor te bereiden, dan nog wordt van verzoeker verwacht om een zo waarheidsgetrouw mogelijk beeld te geven van alle feiten die hebben geleid tot het aanvragen van internationale bescherming in België. De afwezigheid van een advocaat bij dit eerste interview of het ontbreken van een videoverslag verhindert noch de Commissaris-generaal noch de Raad om zich een beeld te kunnen vormen over dit eerste interview, zodat verzoeker niet kan worden gevolgd dat de vastgestelde tegenstrijdigheden niet dienstig zijn. Het feit dat twee mannen, Haider en Ali M. bij hem thuis bij zijn moeder naar hem hebben gevraagd en die blijkens verzoekers verklaringen hem kwamen vermoorden, is wel degelijk een belangrijk element in het asielrelaas. Dat verzoeker dit achteraf zelf niet als een cruciaal element in zijn verhaal beschouwd is onbegrijpelijk. Gelet op het voorgaande aanvaardt de Raad evenmin de toelichting over de tegenstrijdigheid in het asielrelaas met betrekking tot wie allemaal naar de geopende dozen op de luchthaven is komen kijken. Uit de CGVS-vragenlijst (stuk 19) blijkt immers ontegensprekelijk dat verzoeker verklaringen heeft afgelegd die niet stroken met zijn verklaringen tijdens het CGVS-interview (stuk 5).

Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen over het incident op de luchthaven ongeloofwaardig zijn. Zo verklaart verzoeker dat hij op de luchthaven werkte voor een chauffeur van de auto die de vuilbakken leegmaakte, Haider die hij beschouwde als zijn baas. Het is onmogelijk dat deze Haider de baas was van verzoeker die zelf verklaart supervisor te zijn van een ploeg van tachtig mensen die bagageafhandeling en schoonmaakwerk verrichtten. Gelet op verzoekers functie als teammanager, is het niet logisch dat hij ook nog eens verantwoordelijk zou zijn voor het openen van bagage en het controleren van de inhoud ervan. Verzoeker stelde dat hij moest luisteren naar Haider, die de lonen uitbetaalt en niet kan lezen en schrijven (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 11). Bovendien is in het verhaal van verzoeker in het eerste interview sprake van 10 boxen, terwijl hij later verklaart dat het 7 boxen waren (CGVS-vragenlijst, stuk 19, p. 1; CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 18). Het is verder tegenstrijdig dat Haider, die ook op de luchthaven werkte direct zijn telefoon nam toen hij ontdekte dat verzoeker de boxen had geopend, terwijl verzoeker verklaart dat het gebruik van een gsm verboden is (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 17-18). Het is evenmin overtuigend dat Haider verzoeker slaat en hem dan samen met zijn collega Wael zomaar laat lopen, zonder dat zij kunnen worden tegengehouden (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 19).

Aangezien bovenstaande vaststellingen de geloofwaardigheid van het asielrelaas reeds volledig ondermijnen, dient de Raad niet verder in te gaan op de overige feiten die zouden voortvloeien uit het incident op de luchthaven, zoals de hulp van Ajad F., het contact met zijn collega Wael en de periode

na 14 juni 2015 zonder problemen voor verzoekers familie. De datum waarop verzoeker in Griekenland zou zijn aangekomen is gelet op bovenstaande vaststellingen niet relevant, aangezien de geloofwaardigheid van de kern van verzoekers asielrelaas ontbreekt.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 18, nr. 2) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ 17 februari 2009, *Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, *Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, *NA / Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. / Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde en bijgebrachte informatie als de door verweerder neergelegde informatie en de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in

Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geïsoleerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht.

Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad (nota "*Irak – Vrijwillige terugkeer*").

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het betoog in verzoekers aanvullende nota is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoeker aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund.

Ook verzoekers verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig, omdat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht en elk dossier individueel wordt beoordeeld. Ook de kritiek op een zogenaamde beleidswijziging is niet relevant, aangezien na een zorgvuldig en individueel onderzoek blijkt dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. De vergelijking met de situatie in de buurlanden (Landeninformatie, stuk 18, nr. 3) werd niet in de motivering van de bestreden beslissing opgenomen en de Raad steunt zich uitdrukkelijk niet op deze informatie. Tot slot wenst de Raad te benadrukken dat een zogenaamde Belgische of buitenlandse beleidslijn geen juridisch bindende kracht heeft.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP